

Księga ławników myślenickich 1700–1725

Rękopis Muzeum Niepodległości w Myślenicach, sygn. I/R/3065, s. 35–36

Edycja krytyczna: Maciej Mikuła

Sprawa nr 46

***Wiano.** Zofia Leonówna, wdowa po Wojciechu Węgrzynowicu i następnie po Wojciechu Podobie, małżonka natenczas Stanisława Śmiałeckiego, zwyczajowo jako młodszemu małżonkowi zapisała 300 zł wiana na swym domu położonym w połaci miejskiej między domami Michała Jędrzejowskiego i Jąna Łapki, uwzględniając w tej kwocie wiano zapisane jej przez Wojciecha Węgrzynowica na browarze w tym domu. Oboje przyznają, że Stanisław Śmiałecki wypłacił już 150 zł roszczeń do tej kwoty. (1702)*

Przyznaje pani Śmiałecka panu małżonkowi swemu.

Przed urząd landwójtowski ławniczy myślinicki stanąwszy osobą swoją uczciwa Zofia Leonówna, zmarłego niegdy Wojciecha Węgrzynowica pierwsza, a potem Wojciecha Podoby powtórna pozostała wdowa, [s. 36] terażniejsza zaś Stanisława Śmiałeckiego małżonka, zdrowa na ciele i umyśle, dobrowolnie w głos słowy wyraźnymi przyznała jest i przyznaje. Iż ona temuż pomienionemu małżonkowi swemu, zwyczajem i powinnością jako wdowa, młodzianowi, przyobiecała wiana złotych trzysta, które jemu i teraz deklaruje i pod niniejszym aktem na domu swoim własnym w połaci miejskiej między Michała Jędrzejowskiego z jednej, a Jąna Łapki drugiej stojącym, in genere wszystkim sobie, także wiano i wnosek od Wojciecha Węgrzynowica zapisany i na browarze w tym domu będącym, zapisuje tak, iż takowego wiana czasu należytego nigdzie indziej, tylko na tym domu dochodzić i windykować będzie należał. Przyznając i to pomieniona pani Śmiałecka i także p. Śmiałecki, małżonek jej terażniejszy, iż względem przyobiecane go wniosku przeciwko wianu złotych trzech set już wypłacił długu, do którego wszedł złotych sto pięćdziesiąt.